

اگه با خانواده قصد سفر
اربعین دارید این نکات تربیتی
مهم رو با دقت بخونید و یادتون
باشه!

بچه ها رو تنها نذارید!

بچه های کوچیکتون که به شما وابستگی عاطفی دارن پیش اطرافیان تنها نذارید برید سفر،

این کار هم ممکنه آسیب های روانی براشون به وجود بیاره و هم یه خاطره خیلی بد از زیارت تو ذهنشون حک کنه.

رفتن یکی از دو والد خصوصاً مادر هم گاهی همین اثر رو داره. مراقب باشید!

حس خوب ایجاد کنید!

مهم ترین هدفتون تو این سفر این باشه که برای بچه ها **حس خوبی** از زیارت و این سفر ایجاد بشه. پس هر چیزی به این **حس خوب** آسیب می زنه حذف کنید و هر چیزی این **حس خوب** رو تقویت می کنه بهش بهاء بدید مثلاً:

هر جا خوردنی بود و دوست داشتن بگیرن اجازه بدید
بگیرن مگه برای سلامتی شون ضرر جدی داشته باشه.

عکس یادگاری زیاد بگیرید. 📷

تو مسیر با هم شوخی کنید و خوش و بش داشته باشید
همش ذکر و دعا نباشه.

تو راه رفتن زیاد خسته شون نکنید به توانشون توجه کنید. 🚶

اگه بچه ها دوست ندارن تو ازدحام جمعیت اونارو نبرید و
تو حرم ها زیاد نمونید. 😓

چند جمله عربی ساده برای سلام و احوال پرسى و تشکر و
سوالات ساده بهشون یاد بدید تا بتونن با عراقی ها صحبت
کنن، این کار حس خیلی خوبی براشون ایجاد می کنه. 🇸🇦

بازی و سرگرمی رو جدی بگیرید!

برای بازی و سرگرمی بچه ها در طول سفر فکر کنید و متناسب با علاقه شون برنامه ریزی کنید و وسایل لازمو بردارید. چند مثال:

◆ نقاشی

◆ بازی با اسباب بازی

◆ داستان گفتن در طول مسیر

◆ از خاطرات گذشته تعریف کردن

◆ مسابقه راه انداختن

◆ گفتگو در مورد موضوعات جالب

بار مسئولیت رو تقسیم کنید!

نذارید فشار نگهداری و سرگرم کردن بچه ها روی
دوش مادر به تنهایی بیفته.

مشارکت کنید... سبقت بگیرید...

از خودگذشتگی نشون بدید...

وانمود کنید خسته نیستید

و بیشتر کار رو خودتون انجام بدید.

همه این ها رو اگه بانیت خالص انجام بدید

ثوابش از زیارت کمتر نیست مطمئن باشید.

بچه رو تو جمع برهنه نکنید!

برای شست و شوی بچه ها اونارو تو جمع برهنه نکنید، این کار به **تربیت جنسی** شون لطمه جدی می زنه.

وابستگی به فضای مجازی رو قطع کنید!

این سفر فرصت مناسبه تا اگه خودمون یا بچه- هامون خیلی به **موبایل و فضای مجازی** وابسته شدیم، ترکش کنیم!

از این فرصت حتما استفاده کنیم. دائم دنبال نت نباشیم هر جا وای فای بود سریع وصل نشیم. برای استفاده خودتون برنامه داشته باشید مثلا **روزی نیم ساعت در حد ضرورت** سری بزنیم و کارهای ضروری رو انجام بدیم.

V

در مورد مسائل دینی زیاد توضیح ندید!

اگه بچه های خردسال همراhton دارید، زیاد در مورد مسائل دینی براشون توضیح ندید.

حتی اگه ازتون سوال پرسیدن، فقط یه توضیح مختصر و قانع کننده بدید.

گفتن مسائلی که برای بچه ها قابل فهم نیست جز دست خورده کردن مباحث و بی میل کردن اونا در نوجوونی، اثری نداره.

گفتگو کنید!

از فرصت پیاده روی و مسیر برای گفتگو با بچه ها
خصوصا نوجوونا استفاده کنید.

یه سری موضوعات جذاب و مهم رو به تناسب
سن و دغدغه و نیاز فرزندتون آماده کنید تا در
طول سفر بتونید در موردش با هم حرف بزنید.

عادت سازی کنید!

به سری عادت های خوب دینی رو تو این سفر
برای خودتون ایجاد کنید.

مثل عادت به نماز اول وقت، قرائت روزانه قرآن،

دعا و زیارت، با وضو بودن،

غیبت، اسراف نکردن و ...

لازم نیست بچه ها رو هم

عادت بدید همین که

تقید شما رو ببینن عالیه.

هدیه ببرید!

برای بچه های عراقی خوراکی یا هدیه کوچیکی
باخودتون بردارید و از بچه ها بخواید بهشون
بدن.

با این کار هم بچه هاتون **سخت** رو ازتون یاد
می گیرن و هم عراقی ها **خاطره خوبی** تو ذهنشون
حک می شه.

بدون کلام آموزش بدید!

این سفر چند روزه بهترین فرصت عملیه برای اینکه هم روی خودمون کار کنیم و هم یه سری خصلت ها رو به بچه ها بدون کلام آموزش بدیم.
مثلا:

محبت کنید، سلام کنید، ارتباط بگیرید،
رفیق شید، خدا قوت بگید...

تا بچه ها ارتباط گیری رو یاد بگیرن!

هر جاشد بخوابید هر چی بود بخورید سخت
نگیرید...

تا بچه ها ساده گرفتن زندگی رو یاد بگیرن!

صبور باشید، عصبانی نشید، تندی نکنید، غر نزنید
حتی اگه خیلی خسته بودید...

تا بچه ها صبر و تحمل رو یاد بگیرن!

جای خوب و به بقیه بدید، غذای خوب و تعارف کنید،
تو صف هوای بقیه رو داشته باشید...

تا بچه ها گذشت رو یاد بگیرن!

هر جاشد هر طوری شد به هر کسی شد با
محبت و عشق خدمت کنید...

تا خدمت کردنو ازتون یاد بگیرن!

ارتباطتون رو بازسازی کنید!

اگه رابطه خوبی با فرزندتون ندارید از فرصت سفر برای ترمیم این رابطه استفاده کنید.

اگه هم رابطه تون خوبه

می تونید صمیمی تر و نزدیک تر

باشید. کافیه با هم صحبت کنید،

بهش محبت کنید،

براش وقت بذارید،

به نظرش اهمیت بدید

و دلسوزی تون رو نشون بدید.

از کنار صحنه ها راحت عبور نکنید!

سفر اربعین پر از لحظه ها و صحنه های ناب است که می تونه کلی درس داشته باشه.

آدم ها، برخوردها، اتفاق ها و انتخاب ها تو دلش کلی نکته داره اگه کمی تدبر کنیم.

زرنگ باشید و این لحظه ها رو ببینید و درسش رو بگیرید.

گروهی برید و مسئولیت بدید!

سعی کنید با یکی دو خانواده دیگه هم سفر بشید تا بچه ها با هم سرگرم بشن.

حتما مسئولیت هایی برای بچه ها تو سفر در نظر بگیرید مثل عکاسی، گرفتن پرچم، اطلاع رسانی به همراهان یا پیدا کردن جای اسکان مناسب.

کمی هم تامل کنید!

کل مسیر رو به حرف و ذکر و مداحی نگذارونید. یه فرصتی هم برای **تامل روزانه** داشته باشید. این برنامه از کل برنامه های سفرتون می تونه موثرتر باشه.

از قبل **موضوعات مهم زندگی تون** رو یادداشت کنید تا در مسیر بهشون فکر کنید و تصمیم بگیرید.

بچه های بزرگتر رو همکار خودتون کنید!

بچه ها گاهی با هم چالش و دعوا دارن یا حسادت می کنن، برای کم شدن این تنش ها از یه طرف و سبک شدن بار خودتون از طرف دیگه، بچه های بزرگتر رو همکار تربیتی خودتون کنید. باهاشون در مورد کوچک ترها مشورت کنید و

بهشون نقش بدید این طوری

تحمل و گذشت شون

بیشتر می شه و

دعوا کمتر.

از قبل آمادگی بدید!

سفر اربعین سفر پر مشقت و زحمتیه خصوصاً با حضور بچه ها. هم خودتون آمادگی داشته باشید

و هم با بچه ها درموردش

صحبت کنید تا اگه

تمایل و تحمل داشتن بیان.

همدیگه رو بشناسید!

سفر موقعیت های متفاوتی درست می کنه، پر از چالش و مساله است. تو این فرصت ها می تونید هم خودتون رو بهتر بشناسید، هم همسرتون و هم بچه ها رو. روحیه ها، علاقه ها، حساسیت ها، توانمندی ها و ضعف ها تو لحظه های مختلف لو می ره. ببینید، تحلیل کنید و بعد یادداشت کنید تا

وقتی برگشتید برای حلشون

برنامه ریزی کنید.

زیارت حقیقی کنید!

زیارت یعنی **از خودمون فاصله گرفتن** و به امام نزدیک شدن. ببینید کدام عادت و اخلاق و رفتار شما از امام دوره، یکی دو تا رو انتخاب کنید و سعی کنید از شون فاصله بگیرید و به چیزی که **مورد پسند امامه** نزدیک بشید تا حقیقت زیارت براتون محقق بشه.

بچه ها رو شفیع خودتون کنید!

مهمون های کوچیک و بی گناه امام که شما رنج نگهداری از اونا رو تحمل می کنید یکی از بهترین شفیع ها نزد امام می تونن باشن. از حضرات

معصومین بخواید به پاکی و صفای

اونا به شما هم نظر ویژه کنن

و هدیه های بزرگ بدن.

هیچ کسی رو دست کم نگیرید!

سفر اربعین محل تجمع خالص ترین بنده های خدا از سراسر دنیا است. این افراد رو همیشه از ظاهرشون شناخت. اولاً از خدا بخواید با اونا روبرو بشید. ثانیاً هر جا نشستید و هر کسی رو دیدید **با هر نژاد و تیپ و ظاهری** احتمال بدید همون بنده خاص خداست پس تکریمش کنید.

